

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De spe: & quòd es in Deo collocanda sit, non autem in humanis præsidijs.
cap. xiii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

Chrys. Qui patrem non imitantur, eos ille, cum patrem vocant, minime exaudit. Itaque cum F
certis notis ad Dominum accede: ac totum te ut filium amplectetur.

Iosephi. Qui Dei voluntatem sequuntur, nec ea, quae praeclare sancita sunt, violare audent, his
omnia ex sententia succedunt, ac beatitudinis premium a Deo proponitur. Quantum au-
tem ab accurata & diligenti eorum cura se remouent, tantum quoque difficilia eis sunt,
quae prona & facilia erant, ac quicquid boni facere student, in exitiales calamitates ipsis
vertitur.

De beatitudine: & quod nemo ante mortem beatus censeri debeat.

CAP. XI.

Ecli. 11.

NTE mortem ne beatum duxeris quenquam.

Basil.

A Qui in vita versatur, beatus nondum praedicandus est, quia, quis exitus
futurus sit, non est exploratum. Qui autem munere suo plene perfunctus est,
atque irrefragabili fine vitam clausit, is demum tunc beatus dicitur.

*Nat. in
Terr.*

Ne te ante iactes, quam sit in portu ratis.
Perierunt multi iam propinqui littori.
Vado appulere, turbine acti, plurimi.
Mala exprobrare nemini, certa est salus.

De somniis.

CAP. XII.

Ecli. 34.

S OMNIA extollunt imprudentes. Quasi qui apprehendit umbram, &
persequitur ventum: sic & qui attendit ad visa mendacia. Et sicut partu-
rientis, cor tuum phantasias patitur, nisi ab Altissimo fuerit emissa visi-
tatio. Ne dederis in illis cor tuum: multos enim errare fecerunt insomnia, & exci-
derunt sperantes in illis.

Vaticinia, & auguria, & insomnia, peccata sunt.

*Basil. Ho.
in mart.
Iulii.*

Solent plerumque species illae, quae animis nostris inter dormiendum obuersantur, diu-
narum curarum reliquiae esse. Nam qualia fuerint vitae nostrae studia & instituta, talia
quoque somnia esse necesse est.

De spe: & quod ea in Deo collocanda sit, non autem in humanis praesidiis.

CAP. XIII.

Job 27.

Psal. 5.

17.

19.

24.

25.

30.

31.

36.

56.

77. 117.

124.

145.

QVI CONFIDIT in Domino, saluabitur.

Latentur omnes qui sperant in te: in aeternum exultabunt,
& habitabis in eis. Protector est omnium sperantium in te.

Hi in curribus, & hi in equis: nos autem in nomine Dei no-
stri sperauimus, &c. In te sperauerunt patres nostri: speraue-
runt, & tu liberaisti eos. Oculi mei semper ad Dominum:
quoniam ipse euellet de laqueo pedes meos. In Domino
sperans, non infirmabor. In ipso sperauit cor meum, & adiutus sum. In te
Domine speraui, non confundar in aeternum. Sperantem in Domino miseri-
cordia circundabit. Spera in Domino, & fac bonitatem, & inhabita terram, &c.

Reuela Domino viam tuam, & spera in eo, & ipse faciet. Iacta super Do-
minum curam tuam, & ipse te enutriet. Miserere mei, Domine, miserere mei:
quoniam in te confidit anima mea. In Deo speraui, non timebo quid faciat
mihi homo. Deduxit eos in spe, & non timuerunt. Melius est sperare in
Domino, quam sperare in homine. Qui confidunt in Domino, sicut mons
Sion, &c. Nolite confidere in principibus, neque in filiis hominum, in quibus
non est

A non est falus. Exibit spiritus eius, & reuertetur in terram suam: in die illa peribunt omnes cogitationes eorum.

Confide in Domino in toto corde tuo. Qui confidit in Domino, ei cura *Pro. 3.* erit. Qui confidit in Domino, beatus est. Qui confidit in Domino, latabitur.

Dominus iudex noster, Dominus princeps noster: ipse saluabit nos. Ecce *Esa. 33.* Deus saluator meus: fiducialiter agam, & non timebo.

Benedictus vir, qui confidit in Domino. Et erit Dominus fiducia eius. Et erit *Hier. 17.* quasi lignum, quod transplantatur super aquas, quod ad humorem mittit radices suas.

Non est confusio sperantibus in te. *Dan. 3.*

B Respicite filij nationes hominum: & scitote quia nullus sperauit in Domino, *Eccli. 2.* & confusus est. Quis enim permanfit in mandatis eius, & derelictus est? aut quis inuocauit eum, & despexit illum? Quoniam pius & misericors est Deus, & remittet in die tribulationis peccata.

Spe saluati sumus. Spes autem eorum, quæ videntur, non est. Quod enim quis *Rom. 8.* videt, quid credit? Si autem quod non videmus, speramus, per patientiam expectamus.

State ergo, accincti lumbos mentis vestræ, vigilantes, perfectè sperantes in *Eph. 6.* eam quæ vobis offertur gratiam.

C Certum sit nobis, fratres, tentationis tempore non ad humanas spes confugere, atque hinc *Basil. in* nobis subsidia venari, sed cum lachrimis & gemitibus & sedula oratione, atque inten- *Ps. 59.* ta vigilia vota facere. Sic enim auxilium de tribulatione accipit, qui opem humanam, vt *Vanam, aspernatur.*

Fieri non potest, vt is optato sine excidat, qui toto pectore in Deo sperat, & ea, quæ sua- *Chryf.* rum sunt partium, obit. Fieri non potest, vt qui studium ac diligentiam adhibet, ac salutis suæ cura & sollicitudine afficitur, omniæque, quæ sui muneris sunt, præstat, à Deo vnquam deseratur.

D Cum humani auxilij spes nulla ex parte nobis affulget, ne propterea spem abiiciamus, animisque frangamur & debilemur: verum fidei anchoram arripiamus. Proiciamus *Spei instrumentum, non in mare, sed in cælum: ac scapha nostra, quæ tempestate iactatur, e periculis emerget.*

Nolite confidere in principibus: nolite ob incertas opes animi extolli: ob corporis vires nolite magnificè de vobis existimare: humanæ gloriæ splendorem nolite consecrari. Nihil horum salutem affert. Omnia caduca, omnia fallacia. Vnicum perfugium Deus est. Male- dictus homo, qui spem suam in homine fixam habet.

E Cum in calamitatibus versamur, ad quiduis potius, quam ad Deum currimus. Aeger *Plerique* est filius? Incantatorem circumspicis, aut eum qui superuacaneos quosdam characteres in- *in calami-* nocentium puerorum collis imponit, aut denique ad medicum & pharmaca te confers: ne- *tibus ad* glecto interim eo, qui salutis afferendæ potestatem habet. Si insomnium quoddam te con- *quiduis* turbauit, ad somniorum interpretem properas. Si hostem pertimescis, hominis alicuius pa- *potius quã* trocinium tibi excogitas. Atque, vt paucis complectar, in qualibet necessitate, verbo qui- *ad Deum* dem Deum perfugium tuum appellare, re autem ipsa Vanarum & inutilium rerum au- *confugiunt* xilium accersere compereris. At verò iusto homini verum auxilium Deus est. Vt enim copiarum militarium præfectus, egregijs armis instructus, ad suppetias laboranti agmini ferendas semper paratus est: eodem modo Deus quoque adiutor noster est.

Morbo laboras? Aequo animo esto. Quem enim diligit Deus, castigat. Egestate preme- *Basil.* ris? Gaude: quia Lazari bona te exceptura sunt. Probro atque ignominia ob Christi nomen *Luc. 16.* afficeris? Beatus es: quia ignominia hæc tua in angelicam gloriam commutabitur.

Quamuis, vt ais, patronus hic tuus mortem cum vita commutarit, rursus tamen alte- *Nili.* rum tibi patronum hoc meliorem ac munificentiore Deum tibi præbebit: siquidem fide er- ga ipsum ac spe præditus sis.

Qui in homine spem suam collocat, vel ob vllam aliam rem huiusce vitæ attollitur, ve- *Basil.*

lut ob potentiam, aut opes, aut quicquam eorum, quæ vulgò præclara existimantur, is dicitur. **F**
Esal. 30. *re non potest, In te Domine speravi. Diuinum enim præceptum est, Non sperare in princi-*
Hier. 17. *pibus. Et maledictus homo qui confidit in homine.*

Mili. *Qui diuinam animi tranquillitatem consequi studet, id agere debet, vt mentem suam*
ab omni turbida affectione liberam custodiat. Quocirca tibi ipsi hoc persuade, vt propter
Deum solum, ac non propter caducam, ac confestim exolefcentem hominum gloriam, quod
bonum est, efficias.

De Ecclesia, & domo Dei, & altari, & sacrificio sacerdotali: & quòd in
Ecclesia commercia exercere non oporteat. CAP. XIII.

Exod. 29.
 23.
 20.

RIT altare sanctum sanctorum: & omnis qui tangit altare, **G**
 sanctificabitur. Primitias frugum terræ tuæ inferes in do-
 mum Domini Dei tui. Non ascendes per gradus ad altare
 meum: ne fortè reueles turpitudinem tuam in eo. Pones super
 mensam meam panem coram me semper.

Leuit. 6.
 16.

Omnis quicumque tanget victimas sacerdotum, sanctifica-
 bitur. Dixit Dominus ad Moysen: Loquere ad Aaron fra-
 trem tuum: & non introeat omni hora in sanctum interius velaminis ante pro-
 pitatorium.

Esal. 5.
 21.

Ego autem in misericordia tua introibo in domum tuam, adorabo ad templum **H**
 sanctum tuum in timore tuo, &c. In medio Ecclesiæ laudabo te. Qui timetis
 Dominum, laudate eum. Domine, dilexi decorem domus tuæ, & locum habi-
 tationis gloriæ tuæ. Vnam petij à Domino, hanc requiram, &c. Adorate
 Dominum in aula sancta eius. Replebimur in bonis domus tuæ, sanctum est
 templum tuum, mirabile in æquitate. In Ecclesiis benedicam te Domine, de
 fontibus Israël. Quàm dilecta tabernacula tua, Domine virtutum, &c. Al-
 taria tua, Domine virtutum, rex meus & Deus meus. Melior est dies vna in a-
 triis tuis super millia. Domum tuam decet sanctitudo, Domine, in longitudi-
 nem dierum. Introite portas eius in confessione. Exaltent eum in Ecclesia
 plebis. Aperite mihi portas iustitiæ: ingressus in eas confitebor Domino.

117.
 121.

Latatus sum in his quæ dicta sunt mihi, in domum Domini ibimus. **I**
 Dominus in templo sancto suo: timeat à facie eius omnis terra.

Agg. 2.

Magna erit gloria domus istius nouissimæ plus quàm primæ, dicit Dominus
 omnipotens.

Esal. 2.

Venite, ascendamus ad montem Domini, & ad domum Dei Iacob: & doce-
 bit nos vias suas.

Hier. 7.
Baruc. 3.

Domus mea, domus orationis vocabitur omnibus gentibus.
 Quàm magna est domus Dei, & inges locus possessionis eius! Magnus, & non
 habet finem, excelsus & immensus.

Mat. 16.

Tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam: & portæ in-
 feri non præualebunt aduersus eam. **K**

Mar. 11.

Ingressus est Iesus in templum, & eiecit omnes vendentes & ementes in tem-
 plo, & mensas nummulariorum euertit. Et dixit eis: Domus mea, domus oratio-
 nis vocabitur. Vos autem fecistis illam speluncam latronum.

1. Cor. 11.

Nunquid non domos habetis ad manducandum & bibendum? aut Ecclesiam
 Dei contemnitis? Laudo vos? in hoc non laudo.

Chryf.

Pietatis argumentum est, a si duè ad sancta loca commeare, ac crebris intercessionibus
 Deum placare. Vult enim Deus homines ad templorum portus continenter appellere.

Quid sit
altare.

Altare cælestis est mensa, terrena accipiens, atque in cælum transmittens: cælestia rur-
 sum suscipiens, ac terræ subministrans: in terra fixum, ac cælesti throno adiacens. Altare
 enim angelis quoque ipsis, qui supra cælestem axem volant, formidabile est.

Christus